

Η αληθινή ανεξικακία

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Από το Γεροντικό

Διηγείται ο αββάς Ζωσιμάς:

Είχα στη σκήπη έναν αδελφό υποτακτικό, ο οποίος προερχόταν από πλούσιο σπίτι, ήταν καλομαθημένος και είχε ανάγκη από ιδιαίτερη φροντίδα και κατανόηση, για να προχωρήσει στη μοναχική ζωή. Πράγματι, λοιπόν, με τη Χάρη του Θεού, τον κατήρησα πνευματικά στο πνεύμα του μοναχισμού και έφθασε ως το σημείο να λάβει από μένα το Μοναχικό, το Αγγελικό, Σχήμα.

Αυτός, λοιπόν, μια μέρα μου είπε:

-Αββά, σε αγαπώ πολύ.

Εγώ του απάντησα:

- Ακόμη δεν βρήκαν κάποιον που να με αγαπά όπως τον αγαπώ. Τώρα μου λες ότι με αγαπάς και εγώ σε πιστεύω. Αν όμως συμβεί κάτι που να μη σου αρέσει, δεν θα παραμείνεις ο ίδιος. Εγώ, όμως, με τη βοήθεια του Θεού, ό,τι και να πάθω από σένα, θα παραμείνω ο ίδιος απέναντί σου και τίποτε δεν θα μπορέσει να με απομακρύνει από την αγάπη σου.

Πέρασε, πραγματικά, λίγος καιρός και δεν γνωρίζω για ποιό λόγο ή τι του συνέβη,

διότι δεν συγκατοικούσαμε πια μαζί και ο αδελφός άρχισε να διαδίδει για το πρόσωπό μου πολλά φοβερά, ακόμη και αισχρά.

Εγώ, μόλις πληροφορήθηκα όλα όσα έλεγε εναντίον ου, είπα στον εαυτό μου:

-Αυτός ο άνθρωπος είναι «καυτήριο» του Ιησού και στάλθηκε για να θεραπεύσει την κενόδοξη ψυχή σου. Αυτός, πραγματικά, είναι ευεργέτης σου.

Και όντως τον θεωρούσα σαν γιατρό και θεραπευτή μου και προσευχόμουνα διάπυρα γι' αυτόν. Ενώ σ' αυτούς που μου μετέφεραν τα λόγια του, απαντούσα:

-Ο αδελφός γνωρίζει όσα ελαττώματά μου είναι φανερά, και όχι όλα, πολύ ελάχιστα. Αναφέρει, λοιπόν, όσα γνωρίζει. Έχω όμως και πολλά άλλα που διαφεύγουν την προσοχή του.

Μετά, λοιπόν, από αρκετό καιρό ο αδελφός αυτός με συνάντησε στην Καισάρεια της Καππαδοκίας. Και, κατά τη συνήθειά του, με αγκάλιασε και με ασπάσθηκε αδελφικά. Και εγώ επίσης έκανα το ίδιο, σαν να μη συνέβαινε τίποτε. Το ίδιο πράγμα επαναλήφθηκε πολλές φορές. Ενώ δηλαδή έλεγε τέτοια φοβερά λόγια εναντίον μου, κάθε φορά που με συναντούσε, με αγκάλιαζε θερμά και με ασπαζόταν. Και εγώ του ανταπέδιδα θερμό τον χαιρετισμό, χωρίς να του δίνω καμιά υποψία ότι έχω μάθει όσα διαδίδει για το πρόσωπό μου. Ούτε του φανέρωνα κάποια λύπη για τις συκοφαντίες του, αν και τίποτε απ' όσα έλεγε δεν ξέφευγε από τα αυτιά μου. Κάποια μέρα, λοιπόν, ύστερα απ' αυτά, με ξανασυνάντησε και έτρεξε, ως συνήθως, κοντά μου, αλλά αυτή τη φορά έπεσε στα πόδια μου, τα κράτησε σφιχτά, και μου είπε:

- Συγχώρεσέ με Αββά, για την αγάπη του Κυρίου, γιατί πολλά φοβερά καταλάλησα εναντίον σου και εσύ είσαι καθαρός και άδολος.

Εγώ τότε τον σήκωσα επάνω, τον ασπάσθηκα και του είπα χαριεντιζόμενος:

- Θυμάσαι, αδελφέ, που κάποτε μου είπες «σε αγαπώ πολύ» και εγώ σου απάντησαν ότι «ακόμη δεν βρήκα κάποιον να με αγαπά όπως τον αγαπώ;» Θα θυμάσαι ασφαλώς και τα υπόλοιπα που σου έλεγα. Θέλω να ξέρεις ότι τίποτε δεν μου διέφυγε από όσα διέδιδες εναντίον μου. Μάθαινα τα πάντα, και το μέρος που τα έλεγες και σε ποιούς τα έλεγες. Ουδέποτε, βέβαια, τα διέψευσα και ούτε είπα σε κανέναν «δεν είναι έτσι όπως τα λει ο αδελφός». Ούτε παρασύρθηκα, με τη Χάρη του Αγίου θεού, να πω σε κάποιον κακό λόγο για το δικό σου πρόσωπο. Αλλά έλεγα σ' αυτούς που μου μετέφεραν τις κατηγορίες σου, ότι «αυτά που λει ο αδελφός τα λει από αγάπη, γιατί θέλει να είμαι σωστός μοναχός». Και ουδέποτε έπαυσα να προσεύχομαι για σένα. Θα σου πω κάτι ακόμη, αδελφέ, για να καταλάβεις ότι η αγάπη μου παρέμεινε αναλλοίωτη προς το πρόσωπό σου. Όταν κάποτε πόνεσε το μάτι μου πάρα πολύ και κινδύνευσα να το χάσω, αμέσως, σε θυμήθηκα, έκανα το σημείο το σταυρού και είπα:

-Κύριε, Ιησού, Χριστέ, με τις ευχές του αδελφού μου (τάδε), κάνε με καλά.

Και αμέσως θεραπεύθηκα.

Από τότε, συνέχισε ο αββάς Ζωσιμάς, ο αδελφός εκείνος απέκτησε τέλεια εμπιστοσύνη σε μένα, σταμάτησε να με κατηγορεί, με υπερεκτιμούσε και με αγαπούσε αληθινά.

Στη συνέχεια πρόσθεσε:

Εμείς δεν γνωρίζουμε πως να κερδίσουμε την αγάπη και την εκτίμηση των αδελφών μας. Διότι, αν ταπεινωθεί κάποιος και ανεχθεί τον αδελφό του, ο αδελφός του θα συναισθανθεί την ταπείνωση και την ανεξικακία του και θα ανάψει μέσα στην καρδιά του ισχυρή αγάπη και εκτίμηση για το πρόσωπό του, αλλά θα κερδίσει ταυτόχρονα και την ψυχή του.

Πηγή:isagiastriados.com